

[Edvard Sørensen.]

Der er mange Kommuner, der foruden Likviditetsvanskeligheder har store Vanskeligheder ved at skaffe sig de nødvendige Laan, og en Del af disse Laan skal skaffes paa Baggrund af den Udvikling, der er foregaaet, de store Udlæg, man staar i for Statskassen.

Jeg vil henstille, at man tager velvilligt paa Lovforslaget. Det vil bringe en betydelig Lettelse. Vi maa se saadan paa det, at det maa være Statens Pligt at bringe det Forhold i Orden, og dermed lette Kommunerne for nogle af de store Vanskeligheder, de lider under i Øjeblikket.

Villumsen: Den af den højtærede Socialminister fremsatte udførlige Imødegaaelse af de i Venstres Forslag til Ændringer i Forsorgsloven fremsatte Synspunkter kan jeg som mit Partis Ordfører fuldt og helt tiltræde.

Jeg anser Forslaget om et nyt Stykke 4 i § 293 som inderlig overflødig, idet jeg kan forsikre de ærede Forslagsstillere om, at de sociale Udvalg i Købstadkommunerne anlægger de samme Synspunkter, som findes i Loven om Arbejdsløshedsforsikring § 17, Stk. 2, hvor Talen er om Arbejdsvægring. De sociale Udvalg nærer ikke noget Ønske om i denne Forbindelse, hvor det væsentligt drejer sig om de ikke-forsikrede, at stille disse arbejdsløse i nogen Maade gunstigere end dem, der falder ind under Arbejdsløshedslovens paa dette Forhold møntede Bestemmelser. Saafremt Forslagsstillerne vil gøre sig den Ulejlighed ude i Kommunerne at foretage en Undersøgelse af, hvorledes man i mange Tilfælde behandler....

Første Næstformand (Vanggaard): Folketingets Mødesal er i alt Fald under Mødet ikke noget Samtaleværelse, og Medlemmer, der absolut skal føre Samtaler, maa forlægge disse Samtaler til uden for Salen.

Villumsen: Saafremt Forslagsstillerne vil gøre sig den Ulejlighed ude i Kommunerne at foretage en Undersøgelse af, hvorledes man behandler disse i mange Tilfælde fra Landkommunerne indvandrede Arbejdere, vil man erfare, at Behandlingen er yderst kølig. I den Kommune, hvor jeg kender Forholdene bedst, lukker man i Tiden fra 1. Maj til 1. Oktober helt af for enligt stillede Mennesker, som under nogen Form er i Stand til at paatage sig Landbrugsarbejde. Og hvorfor skulde man i Grunden ikke gøre det? Alle Købstadkommunal-

mænd er interesserede i, at Indvandringen til Byerne ikke bliver større, end at Byerne er i Stand til at beskæftige de paagældende. Der er derfor næppe nogen Anledning til at give Byernes sociale Udvalg det Mistillidsvotum, som den nævnte Ændring er Udtryk for.

Ændringen til § 297, Stk. 1, gaar ud paa ved en Lovændring at underkende Socialministeriets Fortolkning, hvorefter det er Invaliderenten med samtlige Tillæg, som lægges til Grund ved Tildeling af Kommunehjælp. Den højtærede Socialminister har udførligt dokumenteret, hvilken Forringelse en saadan Ændring vil betyde. Nu hørte vi af Venstres ærede Ordfører, at de Satser, som nævnes, ikke er hellige, og det er formodentlig saa tilladt at skyde paa Kamelerne.

Det ærede Venstreparti synes helt at have glemt at tage i Betragtning den Udvidelse af Arbejdsløshedsforsikringen, som traadte i Kraft 1. April 1937, og i det hele taget den betydelige Forhøjelse af Arbejdsløshedsunderstøttelsen, som bl. a. den største Arbejdsløshedskasse, Arbejdsmændenes, har foretaget i de senere Aar. Det er Udbygninger, som i Forvejen har øget Afstanden mellem Folkeforsikringens og Arbejdsløshedskassernes Satser ret betydeligt, og det betyder noget afgørende i denne Forbindelse, fordi det for en meget væsentlig Dels Vedkommende er de langvarigt arbejdsløse, som kommer i Beragtning ved Tildeling af Hjælp i Henhold til § 297.

Ethvert socialt forstaaende Menneske vil kunne se, hvor vanskeligt det er sagligt at motivere, at Understøttelsen skal sættes ned, naar den paagældende har haft en Ledighed paa f. Eks. 170 Dage i Løbet af Regnskabsaaret. Er der ikke en af Forslagsstillerne, som i en stille Stund har forsøgt at stille et Budget op for at se Virkningen? I en Købstad maa en saadan vanskeligt stillet Familie, lad os sige med 3 Børn, i Henhold til det foreliggende Forslag ikke modtage over 1 239 Kr. — jeg regner her med Satsen for 60-aarige. Det bliver 24 Kr. pr. Uge. Heraf medgaar til Husleje ca. 8 Kr., til Brændsel, Lys og Gas, selv om vi tager den bevilgede Brændselshjælp i Betragtning, ca. 4 Kr. Hertil maa lægges Halvdelen af Kontingentet, idet det langtfra er almindeligt, at hele Kontingentet til Syge- og Arbejdsløsheds-kassen kan faas gennem Lovens Bestemmelser. Man vil se, at disse tre Udgiftsposter tilsammen andrager 14 Kr. ugentlig.

I Landkommunerne bliver Maksimum efter Venstres Forslag for en Familie med